

DOPIS ČLENŮM A PŘÁTELŮM HRABOVSKÉHO EVANGELICKÉHO SBORU

Milé sestry a milí bratři v Kristu,

v době nouzového stavu vám posíláme tento dopis, abychom vás ujistili, že na vás myslíme a modlíme se za vás. V rámci bezpečnostních opatření se scházíme každou neděli v malém společenství k modlitbám a výkladu Písma svatého. Jednou v přírodě, jindy v některém prázdném kostele a někdy i v kulatině hrabovského kostela. I když se s vámi nevidíme tváří v tvář, jsme navzájem spojeni jedním Božím Duchem, pouty víry, naděje a lásky. Prosíme Boha, aby vás náš dopis povzbudil a dodal vám trpělivosti ke snášení nelehké situace odloučení a možná i samoty. Náš Pán je věrný a neopouští ty, kdo v něho doufají.

Milost Pána Ježíše Krista, láska Boží a účastenství Ducha svatého se všemi vámi. Amen

Myšlenky z bohoslužby v Hrabové v neděli 15.11.2020

Na místě kázání dnes, při 350. výročí Komenského úmrtí, nechme zaznít myšlenkám ze spisu „Jedno potřebné“ napsaného dva roky před smrtí. Komenský sám to dílo považuje za své poslední pořízení. Odborníci hodnotí toto dílo jako rezignovanou knížku. Podle Jana Amose by však rezignace znamenala připsat spálené knihovně v Lešně a ztrátě majetku hodnotu, bez níž se nedá žít. On se ale rozhoduje jinak: „Nyní se pustím do toho, abych sebral střepy svých rozbitých nádob a nějak je zase slepil.“ Takový přístup vyžaduje odhodlání k životu, důkladné přehodnocování, vyzrálé uvažování, co všechno je nezbytné. Na nejtěžší pohromy reaguje Komenský prudkým pracovním nasazením. Prvních sedm let pobytu v Amsterdamu (asi od roku 1656) je vrcholem jeho tvůrčí a vydavatelské aktivity.

J.A.Komenský, Jedno potřebné

Přečtete si z Evangelia podle Lukáše 2, 25-35 (stařec Simeon prorokuje o slávě dítěte Ježíše)

„Ejhle, opouštím, co milého jsem zde na zemi dosud nashromáždil. Potřebné věci z toho rád rozdělím mezi nuzné bližní, ostatní pak (jež by jim byly stejně jako mně břemenem) raději zničím ohněm, než abych je dále nesl.

Mám-li podrobněji promluvit o tomto posledním mém úmyslu, chci tak hned učinit. Místo paláce budu mít chýšku, jakou najdu; nebo nepodaří-li se mi mít vlastní chýšku, kde bych hlavu složil, budu po příkladu Pána svého odpočívát tam, kde

mě kdo přijme pod střechu; nebo i pod střechou nebeskou, dokud mne neodnesou do své družiny andělé jako žebráka Lazara. Místo drahého šatu mi stačí nějaký srstnatý šat, takový, jaký měl Jan Křtitel. Nádherné hody nahradí chléb a voda; a přistoupí-li k tomu nějaký zákusek, chválit budu dobrotu Boží. Celou mou knihovnou bude trojí kniha Boží. FILOZOFIÍ mou bude s Davidem hledět na nebesa a na všechna ostatní díla rukou Božích a být uchvacován údivem, že Bůh, tak velikých věcí Pán, i ke mně červíčkovi se snižuje (Žalmy 8; 104). LÉKAŘSTVÍM mým bude velmi skromná dieta opětovnými posty ozdobená. PRÁVNICTVÍM mým bude, že to, co budu chtít, aby jiní mně činili, i já jim budu činit, a co nebudu chtít, aby mi činili, toho já jim činit nebudu. Kdyby se někdo na TEOLOGII ptal, uchopím jako Tomáš Akvinský, když umíral, BIBLI a celý srdcem i ústy řeknu: Věřím všemu, co je napsáno v této knize. – Chtěli-li by někdo určitější vyznání mé víry, uvedu Apoštolské. Neboť neznám nic kratšího, prostšího a silnějšího a nic takového, čím bych byl přiveden rychleji k rozhodnutí ve všech sporech a vyhnul se nekonečným labyrintům disputací.

Bude-li se kdo ptát, jaké vybrané MODLITEBNÍ FORMULE užívám, ukážu mu na Modlitbu Páně; neboť jsem přesvědčen, že nikdo nemůže ukázat klíč, jenž lépe otevírá srdce Otcovo, než jednorozený Syn, jenž z Otce vyšel. Zeptá-li se mě kdo po PRAVIDLECH ŽIVOTA, vykáži se Desaterem, neboť jsem jist, že nikdo nemůže lépe vyjádřit, co se Bohu líbí, než Bůh sám. A otázke-li se mne kdo, jak je tomu s mým SVĚDOMÍM, odpovím, že jsem nedůvěřivý k veškerému svému jednání, a že proto se bojím, i když správně jednám, a volám pokorně: Jsem neužitečný služebník (Lk 17,10) a měj se mnou strpení a všechno ti zaplatím (Mt 10,26).

Co na to asi řeknou obdivovatelé lidské moudrosti? Budou se snad smát bláznivému starci, jenž od nejvyššího oceňování sebe sama sestupuje k úplnému zneuznání sebe? Nechtě se smějí, působí-li jim to radost: mé srdce se také bude smát, že uniklo zmatkům. V přístavu končí má pouť. Již, Osude, Štěstěno, jděte!, pravil básník a já pravím: V Kristu končí má pouť, vy, prázdná božstva, již jděte! Kristus je mi vším. Sedátko u jeho nohou bude mi milejší než všechny trůny světa a jeho pokora než všeliká vznešenost.

Celý můj život byl putováním a neměl jsem vlasti. Ustavičně jsem měnil místo pobytu a neměl jsem stálého domova. Avšak již vidím nebeskou vlast, k jejímž prahům mne dovedl můj vůdce, mé světlo, můj Kristus, jenž mne předešel, aby mi připravil místo v domě Otce svého, kde je příbytků mnoho: a brzy přijde, aby mne vzal k sobě, abych i já byl tam, kde je on. Již tedy jednoho jest potřebí: zapomenout na věci, kteréž jsou za mnou, a chvátat k odplatě svrchovaného povolání Božího.

Díky tobě vzdávám, Pane Ježíši, původci a dokonavatelí víry mé, jenž jsi mne, nepatrného pocestného, který zbloudil na nesčíslných křižovatkách od cíle své cesty a kterého zdržovaly nekonečné vedlejší starosti a překážky, přece tam dovedl, že stoje již na pokraji nebeské vlasti vidím, že jen ještě Jordán smrti musím překročit a brzy se octnu uprostřed krás blažené vlasti....Zbývá-li mi ještě na zemi něco vykonat, dej, abych to vykonal, a až to bude vykonáno, abych jako blažený Simeon zapěl ona šťastná slova: Nyní propouštíš, Pane, služebníka svého v pokoji.

Vy pak, křesťané, radujte se, že i vy jste stejně zachraňováni! A slyšíce ještě dosud zaznívajících slova Vůdceva: *Pojďte ke mně všichni, kteří pracujete a obtíženi jste a já vám odpočinutí dám*, jednomyslně odpovězte: *Ejhle, přicházíme. Shlédni k nám, přijmi nás, dej nám odpočinutí! Nasycuj nás dobrem. Jásáme v tobě a jméno tvé budeme slavit navěky. Amen“*

Přímluvná modlitba

Bože, náš nebeský Otče,

Ty vodiš nás lidi podivuhodnými cestami. Dopřáváš radost a pospolitost, ale také dopouštíš nejistotu, zármutek a osamění. Upevni, prosíme, naši víru, abychom nezapomínali, že i v těchto těžkých časech jdeš s námi, kteří poslušně následujeme Ježíše. Dej nám všem zakoušet přítomnost Tvého svatého Ducha a nacházet pokoj v nepokoji, společenství v samotě, naději tam, kde ostatní rezignují.

Pane, smiluj se!

Prosíme za seniory v rodinách i v penziencech; za nemocné mladé i staré, blízké i vzdálené

Pane, smiluj se!

Prosíme za pracovníky ve zdravotnictví, lékaře, sestry a ostatní personál. Za pečovatele v domovech pro seniory, za ošetřující členy rodin, muže i ženy.

Pane, smiluj se!

Přímlouváme se za vládu, parlament, prezidenta, krajské a místní samosprávy; také za média, aby informovala pravdivě a citlivě, bez vyvolávání paniky.

Pane, smiluj se!

Modlíme se za církve, aby nepřestávaly zvěstovat dobrou zprávu evangelia o pokání, daru Ducha svatého a o naději věčného života.

Pane, smiluj se!

Modlíme se za naše rodiny, přátele, sousedy; také za nás samé – dej nám zdraví pro tělo i duši a v nemoci nás objímej svou láskou. Otvírej naše srdce, abychom poznávali Tvoji vůli a žili podle ní.

Pane, smiluj se!

Vyslyš nás pro Ježíše Krista, který nás všechny učí modlit se:

Otče náš, který jsi v nebesích.....neboť Tvé jest království i moc i sláva navěky. Amen

Požehnání

A pokoj Boží, který převyšuje každé lidské pomýšlení, ať hájí vaše srdce i vaše smysly v Kristu Ježíši, našem Pánu. Amen

Zazpívejte si písničky: 559 Ó ujmí ruku moji; 610 Kéž bychom to uměli zpívat písňě chvály

Srdečně váš Jan Hudec, farář v Hrabové